

Citronfjäril

Citronfjärilen är en av de första vårfjärilarna. Bilden visar en hane. Honan är betydligt blekare, men den har liksom hanen två orangefärgade prickar på undersidan av vingarna. Vingspann: 51 – 60 mm

Nässelfjäril

Undersidan av vingarna hos nässelfjärilen liknar ett torrt blad eller en barkbit. Genom att fälla ihop sina vingar kan fjärilen camouflera sig och på så sätt undgå att bli upptäckt. Vingspann: 40 – 52 mm

Påfågelöga

Påfågelögat är ett bra exempel på insekter med skyddande likhet (mimikry). När den blir oroad faller den ut vingarna för att visa de stora ögonen. Detta kan skrämra fåglar och andra fiender på flykten. Vingspann: 54 – 59 mm

Sorgmantel

De sorgmantlar som vaknar ur vinterdvalan i april lever i ca två månader. Under den tiden ger de upphov till en andra generation. Det är de fjärilarna vi ser flyga från juni till september. De har en blekare ljus kant än vårens exemplar. Vingspann: 62 – 75 mm

Silverblåvinge

I Karlskogatrakten finns ett tiotal arter av blåvingar. Liksom hos pärlmorfjärilarna är det mönstret på undersidan av vingarna som är bästa hjälpen vid artbestämningen. Men visst kan man njuta av fjärilarna utan att veta namnet på dem! Vingspann: 30 – 36 mm

Vitfläckig guldvinge

Att guldvingarna hör till familjen juvelvingar är lätt att förstå. Den vitfläckade guldvingen börjar flyga först i juli här hos oss. Hanen (bilden) är nästan helt orange vilket gör den omisskännlig. De vita fläckarna sitter på undersidan av vingarna. Vingspann: 31 – 34 mm

Aurorafjäril

Vitfjärilar kan vara svåra att skilja åt. Ett undantag är aurorafjärilens hane med sina orangefärgade vingfläckar. Arten hör inte till de tidigaste vårfjärilarna. Man får vänta till maj innan man kan se den. Vingspann: 44 – 51 mm

Luktgräsfjäril

Gräsfjärilarnas grundfärg är brun i olika nyanser. Ögonfläckarna är typiska. Hos luktgräsfjärilen är de tydligast på undersidan vingarna. Arten, som är en av våra vanligaste fjärilar, flyger även vid mulet väder. Vingspann: 28 – 42 mm

Silverstreckad pärlmorfjäril

De olika arterna av pärlmorfjärilar känner man lättast igen genom att titta på vingundersidorna. Den här arten, som är vår största, har typiska silverfärgade band. Andra har ljusa, ibland pärlmorfärgade fläckar. Vingspann: 53 – 65 mm

Makaonfjäril

Många anser att makaonfjärilen är vår vackraste fjäril. Den är inte så vanlig, men genom att den accepterar de flesta naturtyper, ser man den ändå då och då. Störst är chansen i juni. Vingspann: 72 – 90 mm

Amiral

Det finns faktiskt fjärilar som flyttar! Varje vår kommer en mängd amiraler till oss från Medelhavs-området. De förökar sig här, och i juli- augusti kan man se den nya generationen flyga. En del flyttar söderut, andra stannar men överlever vanligen inte vintern. Vingspann: 53 – 63 mm

Ängssmygare

Smygarna hör till familjen tjockhuvuden. De påminner om vissa nattfjärilar till kroppsformen men har dagfjärilarnas antenntyp. Smygarna vilar med bakvingarna helt utslagna och framvingarna något uppåtvinklade. Vingspann: 26 – 34 mm

LITE FJÄRILSFAKTA

Dagfjärilarna känner man igen på antennerna. De är trådsmla och har en klubba längst ut.

Av Sveriges ca 120 dagfjärilsarter har över 50 setts i Karlskoga.

En del fjärilar övervintrar som vuxna, bl.a. citronfjäril, påfågelöga, nässelfjäril och sorgmantel. Detta är anledningen till att de ses så tidigt på våren. Övriga arter tillbringar vintern som ägg, larver eller puppor och kläcks under våren och sommaren.

Det är inte bara fåglar som flyttar. Det finns även flyttfjärilar (se ovan under amiralen).

Klimatförändringens effekter visar sig även bland fjärilarna. I södra Sverige har t.ex. den mellaneuropeiska kartfjärilen börjat etablera sig under de senaste åren. Tyvärr minskar dock de svenska fjärilarna i antal totalt. Orsakerna är ett förändrat jordbruk, igenväxande gräsmarker och en ökande användning av bekämpningsmedel.